

7.9.36

באוירון - על פני הים.

אנו קרבים לחוף. ערובות ירק ועצים ממתיקים פה ושם
שממת החולות הצהובים. שבילים מתפתלים בשדות פלשה - אך אין
כפר נראה כמעט. בחמש לפני עשר אנו ססים על גבול ים ויבשה.
עלינו על פני הארץ - מימין משתרעים שדות רחובות ופרדסיה.
הדיונות נסוגות. אדמת-נחושת כתומה, רבועים ירוקים של
פרדסים, זיתים בודדים, כפרים ונקודות בתים, שבילים ומשעולים,
רכבת זוחלת - המקנסרה או מירושלים? -, נחל יבש עקלתון חוחר
שדות ושבילים, מתרבים כפרים, צריפים מפוזרים (ישובינו
החדשים?) - ואנו קרבים לרמלה.

בעשר ועשרה חנינו בשדות רמלה. שלוש הימים, למרות
החששות, עברו בשקט. אומרים שמתכווננים להתקפה הגדולה. הביע
לערבים מצביא חדש.

בישוב כמובן הרגשת רווחה.

פלפנתי למשה שבדעתי להשאר בח"א עד אחרי השבת.
משה סבור שהזקן היה רוצה לקבל "חופש".